

[Statsministeren]

Jeg tror, det er vigtigt, at vi også her, når det gælder arbejdsløshedens bekæmpelse, er parat til – sagt til fru Annette Just – at sige: Det at introducere den tanke, at man på europæisk niveau f.eks. finansierer en række vigtige investeringer i Europa, er der da ikke noget forkert eller noget uøkonomisk i; det er der tværtimod noget meget rigtigt i. Man kan sige, at så længe landene ikke er nået så langt i koordinationen af deres finanspolitik, er der god idé i på europæisk niveau at finansiere fornuftige kollektive investeringer, byfornyelsesinvesteringer og en række andre infrastrukturinvesteringer.

Det, vi endnu halter bagud med i koordinationen af vore nationale politikker, giver vi en ekstra impuls foran med Den Europæiske Investeringsbanks finansiering. Det synes jeg er yderst fornuftigt og helt nødvendigt i den aktuelle situation.

Man kunne føle sig fristet til at svinge sig så højt op, at man kunne sige, at det, der er brug for, er en europæisk New Deal, som i sit omfang og i sin karakter virkelig tager fat om arbejdsløshedens grundlæggende problemer, og det er netop her i kombinationen af EFTA-lande og det europæiske samarbejde, vi har en historisk chance for at udnytte de nye muligheder.

Når fru Lone Dybkjær brugte udtrykket »folkenes Europa«, må jeg derfor sige, at det på mange måder mere end så meget andet sammenfatter, hvad det er, sagen drejer sig om. Jeg har det på samme måde, når det gælder notifikation og bureaukrati, og jeg vil gerne i dag sige, at de mange eksempler, vi efterhånden kender på, at også denne regerings og Folketingets gennemførte love har givet urimelig lange tidsforløb, når det gælder Kommissionens håndtering af dem og notifikationen deraf, i hvert fald giver mig anledning til at rejse spørgsmålet i Det Europæiske Råd den 10. – 12. december.

Jeg er ikke helt enig med fru Annette Just, når hun i relation til GATT-forhandlingerne siger, at der slet ikke sker noget i fransk film. I den forbindelse er det fristende at sige: Det kommer meget an på øjnene, der ser! Men til det seriøse: Jeg tror, vi alle deler et helt fundamentalt ønske om, at GATT-forhandlingerne fører frem til et resultat.

Jeg er måske nok dér en kende mere optimistisk end så mange andre. Jeg tror, NAFTA-

forhandlingernes afslutning i USA har skabt et klart afsæt, og jeg hæfter mig ved, at den franske udenrigsminister har været en anelse mere nuanceret på feltet på det sidste. Det giver os håb om, at vi kan nå resultater, hvilket er fantastisk afgørende.

Tænk, hvis man den 15. december – for som den amerikanske forhandler Mickey Kantor har sagt det: Der findes ikke nogen 16. december i den forhandling – kunne nå en GATT-af-tale kombineret med fornuftige nye beslutninger – og jeg tror, hr. Ivar Nørgaard har ret i, at det ikke bliver de store og meget drastiske beslutninger vedrørende beskæftigelsen, men dog et nyt skridt i den rigtige retning, der fastholder en rolig dansk finanspolitisk linje i 1994 – så tror jeg virkelig, der er grund til at sige, at det er svært at bevare pessimismen.

Jeg kan naturligvis heller ikke tilbageholde en kort bemærkning om debatten om Vestunionen. Jeg synes, udenrigsministeren på udmærket og præcis måde har redegjort for sammenhængene og for det første har understreget – hvad jeg synes er vigtigt – at udenrigs- og sikkerhedspolitik i dagens Europa jo ikke så meget handler om den benhårde kerne af militære strategier, men at sikkerhedspolitik i dagens Europa er langt mere komplekst sammensat. Det handler i langt højere grad om økonomisk samarbejde, om handelssamarbejde og om miljø- og energisamarbejde.

Man kan næsten sige, at den største sikkerhedspolitiske trussel lige nu er de utætte, usikre a-kraft-værker i Østeuropa for at nævne ét blandt flere eksempler. Er der en sikkerheds- og udenrigspolitisk risiko i Europa, er det den risiko, at Europa ikke formår at få skabt det fredelige grundlag for, at nye flygtningestrømme, nye folkevandringer af nød bliver overskriften i 1990'erne og i næste årtusind.

Derfor synes jeg, det er udmærket, at vi inden så længe får en debat til om de store udenrigs- og sikkerhedspolitiske spørgsmål. For verden forandrer sig.

Vi havde en debat for ganske nylig, som med rette koncentrerede sig om FN's Sikkerhedsråd, men jeg synes da bestemt, vi skal tage en god og velforberedt debat om de udenrigs- og sikkerhedspolitiske spørgsmål i det europæiske perspektiv. Jeg gør det gerne, for det kan måske også bidrage til, at den danske befolkning får mulighed for at grave et par spadestik